



ROSENKRANZ UND EUCHARISTISCHER SEGEN

KAI SER KARL –  
GEBETSLIGA FÜR DEN  
VÖLK ERFRIEDEN



# Aussetzung des Allerheiligsten

## Rosenkranz

*Pater noster, qui es in caelis :  
sanctificetur nomen tuum :  
adveniat regnum tuum :  
fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra.*

*Panem nostrum quotidianum da nobis hodie :  
et dimitte nobis debita nostra,  
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris  
et ne nos inducas in temptationem.  
Sed libera nos a malo.*

*Ave Maria, gratia plena,  
Dominus tecum.  
Benedicta tu in mulieribus,  
et benedictus fructus ventris tui, Jesus.  
Sancta Maria, Mater Dei,  
ora pro nobis peccatoribus,  
nunc et in hora mortis nostrae.  
Amen.*

*Gloria Patri,  
Et Filio,  
Et Spiritui Sancto,  
Sicut erat in principio, et nunc,  
Et semper,  
Et in saecula saeculorum.  
Amen.*

## PRIMO MISTERO della LUCE – IL BATTESSIMO DI GESU'

Il Battesimo del perdono dei peccati di Giovanni che Gesu come Figlio di Dio, non ne avesse necessità, volle ricevere al momento di dare inizio alla sua vita pubblica e alla sua predicazione come segno profondo della sua vicinanza a noi. Carlo e Zita trasmisero la vita a otto figli in undici anni, anni pieni di difficoltà e travagli, concretizzando in essi l'essenza del loro reciproco amore, quello stesso in forza del quale avevano preso l'impegno della reciproca santicizzazione nel Matrimonio. Carlo, gravemente ammalato e prossimo alla morte, dice: "Tutta la mia aspirazione è sempre riconoscere chiaramente in tutte le cose la volontà di Dio e seguirla, e ciò nella maniera più perfetta. Caro Redentore, prego, prego, prego... Caro Redentore proteggi i nostri cari bambini e il piccolissimo... Preservali nel corpo e nell'anima, falli piuttosto morire che lasciarli commettere un peccato mortale, Amen. Sia fatta la tua volontà. Amen. Non è forse bene che uno possa avere una tale fiducia nel Sacratissimo Cuore di Gesù? Altrimenti tutto questo non sarebbe sopportabile. Ho da pregare per così tanto."

## ERSTES GEHEIMNIS DES LICHTREICHEN ROSENKRANZES – DIE TAUFE JESU

Obwohl Jesus als Sohn Gottes die Taufe der Sündenvergebung des Johannes nicht nötig hatte, wollte er sie am Beginn seines öffentlichen Lebens empfangen – als tiefen Ausdruck seine Nähe zu uns. Karl und Zita schenkten in elf Jahren acht Kindern das Leben. Jahren voll von Schwierigkeiten. In diesen zeigte sich das Wesen ihrer gegenseitigen Liebe – in ihr enthielt sich die Kraft ihrer Heiligung der Ehe. Karl schwer krank und nahe dem Tod sagte: „Es war immer meine Absicht klar in allen Dingen den Willen Gottes zu erkennen und zu befolgen – und zwar auf das Vollkommenste. Lieber Erlöser, ich bitte, bitte, bitte... Beschütze unsere liebe Kinder und das ganz Kleine... Bewahre sie an Leib und Seele, lass sie eher sterben als eine schwere Sünde begehen, Amen. Dein Wille geschehe. Amen. Ist es nicht eine Gnade, dass man ein solches Vertrauen in das Allerheiligste Herz Jesu haben kann? Anders wäre all das nicht zu ertragen. Ich muss für so viel beten.“

## PRIMEIRO MISTÉRIO DA LUZ – O BATISMO DE JESUS

Embora Jesus como Filho de Deus não tivesse necessidade do Batismo de João para o perdão dos pecados, ele quis no princípio da sua vida pública receber-lo como profunda expressão da sua proximidade connosco. Carlos e Zita transmitiram a vida a oito filhos em dez anos, anos cheios de dificuldades e trabalhos, concretizando neles a essência do seu amor recíproco e enchendo-os da força da sua santificação do matrimónio. Carlos, gravemente doente e já próximo da morte, disse: «Todo o meu desejo foi sempre e em todas as coisas reconhecer e seguir a vontade de Deus – e isso na verdade da maneira mais perfeita. Querido Redentor, peço, peço, peço... Protege os nossos amados filhos, e o mais pequeno. Proteje-os-no corpo e na alma, fá-los antes morrer do que cometer um pecado mortal, Amen. Seja feita a tua vontade. Amen. Não é esta uma grande graça que alguém possa ter uma tal fé no Santíssimo Coração de Jesus? De outro modo tudo isto não seria suportável. Por tanta coisa devo rezar muito».

## PRVNÍ TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SVĚTLA – JEŽÍŠŮV KŘEST

I když Ježíš jako Syn Boží neměl zapotřebí Janova křtu, aby mu byly promínutý hříchy, chtěl ho na počátku svého veřejného života přijmout jako hlboký výraz své blízkosti k nám. Karel a Zita darovali za jedenáct let život osmi dětem, a to v letech plných obtíží. V tom se ukázal charakter jejich vzájemné lásky a odhalila se síla manželské svátosti. Karel, již těžce nemocný a blízký smrti, řekl: "Bylo vždy mým úmyslem rozpoznat ve všem jasnou vůli Boží a následovat ji co nejpřesněji. Milý spasiteli, prosím, prosím, prosím.... Ochraňuj naše milé děti a to úplně maličké...Zachovej je na těle a na duchu, a dej, ať spíše zemřou, než by spáchaly smrtelný hřích. Amen. Staň se vůle Tvá. Amen. Není velkou milostí, že je možno mít takovou důvěru v Nejsvětější srdce Ježíšovo? Jinak by se to všechno nedalo snášet. Musím se modlit za tolik věcí".

## II MISTERO DELLA LUCE – LE NOZZE DI CANA

Quale sia stata la concezione che il giovane Arciduca aveva dell'unione coniugale, lo rivelò l'intera sua pur breve esistenza. Ma la riuscita del matrimonio fu anche frutto delle premesse, del modo in cui entrambi gli sposi impostarono la loro vita in comune, consacrata al Sacro Cuore di Gesù e alla Beata Vergine. Tale contesto di impegno per la santità nel matrimonio era stato esplicitato nel messaggio che Papa Pio X inviò a Carlo e Zita in occasione delle nozze: "La fede di cui siete animati, la pietà che Vi informa e la dignità del carattere cristiano, di cui Vi fate una gloria, Vi rendono certi che non solo avete oggi compiuto un atto solenne di religione, ma avete celebrato un Sacramento, per il quale siete ormai e sarete per tutta la vita cosa veramente sacra. Avete celebrato un Sacramento, che ha stretto fra Voi unione così intima da rendere comuni dell'uno e dell'altra come le gioie così i dolori, [...]" Il giorno prima del matrimonio Carlo dice a Zita: "Adesso dobbiamo aiutarci a vicenda a giungere il cielo."

## ZWEITES GEHEIMNIS DES LICHTREICHEN ROSENKRANZESS – DIE HOCHZEIT VON KANAA

Was das Verständnis des jungen Erzherzogs von der ehelichen Gemeinschaft war, enthüllt seine ganze, wenn auch nur kurze Lebenszeit. Aber das Glücken dieser Ehe war auch die Frucht der Versprechen, der Art und Weise, wie die Verlobten ihr gemeinsames Leben dem Heiligsten Herzen Jesu und der Allerseligsten Jungfrau weihten. Diese Verpflichtung für die Heiligkeit der Ehe war ausdrücklich in der Botschaft enthalten, die Papst Pius X. an Karl und Zita übersandte: „Der Glaube, der Euch beseelt, die Frömmigkeit, die Euch erfüllt und die Würde des christlichen Charakters, die in Euch zur Herrlichkeit aufleuchtet, machen Euch sicher, dass Ihr heute nicht nur einen feierlichen religiösen Akt gesetzt habt, sondern dass Ihr ein Sakrament gefeiert habt, durch das Ihr jetzt und für Euer ganzes Leben ein heilige Gemeinschaft begonnen habt. Ihr habt ein Sakrament gespendet, das zwischen Euch eine derart innige Gemeinschaft begründet hat, in der Freude und im Leid.“ Am Tag vor der Hochzeit sagt Karl zu Zita: „Jetzt müssen wir uns gegenseitig in den Himmel helfen.“

## SEGUNDO MISTÉRIO DA LUZ – AS BODAS DE CANÁ

Qual era a compreeensão que o jovem Arquiduque tinha da união conjugal, revelou-a a sua inteira embora breve existência. Mas o êxito do casamento foi também o fruto das promessas, do modo pelo qual ambos os esposos consagraram toda a sua vida ao Santíssimo Coração de Jesus e à santíssima Virgem. Este compromisso na santidade do casamento estava expresso na mensagem que o Papa Pio X enviou a Carlos e Zita por ocasião das núpcias: «A fé de que estais animados, a piedade que vos enche e a dignidade do carácter cristão que em vós resplandece gloriosamente fazem certamente de vós, que hoje não só realizastes um ato solene de religião mas celebrastes um sacramento, uma santa comunidade, desde agora e para toda a vossa vida. Celebrastes um sacramento que fundou entre vós uma tão íntima comunhão, na alegria e no sofrimento». Na véspera do casamento, Carlos disse a Zita: «Agora devemos ajudar-nos a chegar ao céu».

## DRUHÉ TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SVĚTLE – SVATBA V KÁNI

Jeho celý, byť jen krátký život nám odhaluje, jak mladý arcivévoda chápal manželské společenství. To, že se toto manželství podařilo, bylo také plodem složených slibů a způsobu, jakým snoubenci zasvětili svůj společný život Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu. Závazek svátosti manželství byl výslovně obsažen v poselství, které poslal Karlovi a Zitě papež Pius X.: “Víra, která Vás animuje, zbožnost, která vás naplnuje, a křesťanská důstojnost, která vám svítí k dosažení slávy, vám s jistotou ukážou, že jste dnes nepodstoupili pouze slavnostní církevní obřad, ale oslavili jste svátost, díky které jste nyní zpečetili svaté společenství na celý život. Udělili jste si navzájem požehnání, které mezi vámi založilo vnitřní společenství v radosti i v utrpení.“ Karel řekl před svatbou Zitě: “Nyní si musíme navzájem pomáhat, abychom se dostali do nebe.“

### III MISTERO DELLA LUCE – LA PREDICAZIONE DEL REGNO

Carlo, pur nella modernità della sua visione politica della gestione dei suoi Stati, ebbe molto chiara la concezione tradizionale cristiana della funzione sovrana, un re quale rappresentante e fedele testimone del Re: la regalità di Cristo quale contesto motivante l'esercizio dell'autorità terrena, che solo nella dimensione biblica ed evangelica trova la sua ragione fondante. Così egli scrive: "Constato ogni giorno, con una soddisfazione sempre crescente, che i miei avversari, quelli che si oppongono con tutti i mezzi al successo della mia causa, sono in gran parte quegli stessi che hanno giurato odio e distruzione al Regno di Dio e che si accaniscono di più contro la sua Santa Chiesa, e ciò mi conferma nella mia convinzione, che la mia causa è quella giusta. La mia causa, che io difendo, è contemporaneamente quella della Nostra religione. Non sono chiamati altare e trono, questi due poteri di istituzione divina, a lavorare di pari passo, essendo soltanto essi capaci, grazie alla loro unione, di ristabilire l'ordine e soprattutto di mantenerlo?"

### DRITTES GEHEIMNIS DES LICHTS – DIE PREDIGT DES GOTTESREICHES

Obwohl Karl eine durchaus moderne Vision der Politik hatte, war ihm die traditionelle christliche Sicht seiner Aufgabe als Souverän, des Herrschers als Vertreter und treuer Zeuge des wahren Königs zuinnerst: die Königsherrschaft Christi als Beweggrund seiner irdischen Herrschaft, die nur in der biblischen und evangelischen Dimension ihre Grundlegung findet. So schreibt er: „Ich stelle jeden Tag fest – mit ständig wachsender Genugtuung – dass meine Gegner, diejenigen, die sich mit allen Mitteln gegen den Erfolg meiner Angelegenheiten stellen, zum Großteil die gleichen sind die verschworene Feinde des Reiches Gottes sind, das sie zerstören wollen, und die sich empören gegen seine Kirche. Das bestärkt mich in der Überzeugung, das meine Sache die gerechte ist. Die Sache, die ich verteidige, ist zugleich diejenige unserer Religion. Sind nicht Thron und Altar, diese zwei Institutionen göttlicher Einsetzung, gerufen, im Einklang zu arbeiten – da nur sie fähig sind, die Ordnung wiederherzustellen.“

## TERCEIRO MISTÉRIO DA LUZ – O ANÚNCIO DO REINO DE DEUS

Embora Carlos tivesse uma visão completamente moderna da política, ele estava profundamente preocupado com a perspectiva cristã tradicional da sua missão de soberano, do governante como representante e testemunha fiel do verdadeiro rei: o reino de Cristo como motivo fundamental da autoridade terrena que só na dimensão bíblica e evangélica encontra a sua razão fundadora. Assim, ele escreve: «Constatto cada dia com uma satisfação sempre crescente que os meus adversários, aqueles que se opõem por todos os meios ao sucesso da minha causa, são em grande parte também aqueles que juraram ódio e destruição ao Reino de Deus e que se revoltam contra a sua Igreja. Isso fortalece-me na convicção de que a minha causa é recta. A causa que eu defendo é ao mesmo tempo a da nossa religião. Não são chamados o trono e o altar, estas duas instituições de fundação divina, a trabalhar estreitamente, pois elas são capazes, graças à sua união, de restabelecer a ordem e sobretudo de mantê-la?».

## TŘETÍ TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SVĚTLA – PŘEDZVĚST KRÁLOVSTVÍ BOŽÍHO

Presto, že měl Karel zcela moderní politické vize, bylo mu vnitřně nejblížší křesťanské pojetí jeho úlohy suveréna, panovníka jako zástupce a věrného svědka pravého Krále: Království Kristovo jako pohnutka jeho pozemského panství, založeného pouze na biblickém a evangelickém základu. Napsal: Každý den zjišťuji – a to se stále vzrůstajícím zadostučiněním – že moji protivníci, ti samí, kteří se všemi prostředky staví proti úspěšnému chodu mých záležitostí, jsou většinou titíž, kteří jsou zapřísáhlými nepřáteli Království Božího, které chtejí zničit, a kteří povstali proti Jeho církvi. To mně posiluje v mé přesvědčení, že moje věc je správná. Věc, kterou hájím, je zároveň věcí naší církve. Copak nejsou trůn a oltář, tyto dvě instituce ustavené Bohem, povolány k tomu, aby pracovaly ve vzájemné shodě – pouze ony jsou totiž schopny znova nastolit rád.“

## IV MISTERO DELLA LUCE – LA TRASFIGURAZIONE DI GESU' SUL TABOR

“Facciamo tre tende...” La vita è una transizione in tenda e Carlo seppe sempre accettare tale provvisorietà con autentico spirito di Fede cristiana. Questa la testimonianza del figlio Otto: “A Madeira mio padre mi ha chiamato presso di sè a mezzogiorno del 1° aprile 1922, venti minuti prima della morte. Quando sono arrivato, la sua unione con Dio era tale, che non si è accorto della mia presenza; aveva davanti a sè il Santissimo Sacramento che il sacerdote teneva fra le mani. Mio padre aprì gli occhi e guardò con amore Cristo nell’Eucaristia. L’ho sentito pregare ancora nei suoi ultimi istanti, non smetteva di ripetere: „Gesù mio, misericordia!“. L’ho sentito dire: „Gesù mio, vieni!“; il suo volto, devastato dalla sofferenza, assunse un’espressione del tutto serena, gioiosa, ed è stato come illuminato dalla visione del Cielo dove stava per entrare. Ha pronunciato in un ultimo sospiro il nome di Gesù e si è abbandonato nelle braccia di mia madre. Abbiamo davvero pensato che stavamo assistendo alla morte di un santo. Mi dissero che, la notte prima di spirare, diceva in continuazione: «Debbo soffrire così affinché i miei popoli tornino uniti».

## VIERTES GEHEIMNIS DES LICHTREICHEN ROSENKRANZES – DIE VERKLÄRUNG JESU AM TABOR

„Lasst und drei Hütten bauen...“ Das Leben ist ein Übergang in Zelten. Karl hat dieses Provisorium immer in authentisch christlichem Geist gelebt. Sein Sohn Otto bezeugt: „In Madeira ließ mich mein Vater am Mittag des 1. April 1922, zwanzig Minuten vor seinem Tod, zu sich rufen. Als ich eintraf, war seine Verbindung zu Gott schon derart, dass er meine Gegenwart nicht mehr wahrnahm. Vor sich hatte er das Allerheiligste, das ein Priester in seinen Händen hielt. Mein Vater öffnete die Augen und betrachtete voller Liebe Christus in der Eucharistie.. Ich habe gehört, wie er in seinen letzten Momenten betete, er wiederholte immer wieder: „Mein Jesus Barmherzigkeit!“ Ich hörte ihn sagen. „Mein Jesus komm!“; sein Antlitz, zerfurcht vom Leid, nahm eine heiteren, fröhlichen Ausdruck an – wie von einer Vision des Himmels erfüllt, in den er einzutreten sich anschickte. Er sprach in einem letzten Seufzer den Namen Jesu aus und er ließ sich in die Arme meiner Mutter sinken. Wir dachten wirklich, wir waren Zeugen des Todes eines Heiligen. Man sagte mir, dass es in der Nacht vor seinem Tod ununterbrochen sagte: „Ich muss soviel leiden, damit meine Völker wieder zusammenfinden.“

## QUARTO MISTÉRIO DA LUZ – A TRANSFIGURAÇÃO DE JESUS SOBRE O MONTE TABOR

«Façamos três tendas...». A vida é uma passagem em tenda. Carlos viveu esta realidade provisória num autêntico espírito cristão. O seu filho Otto dá testemunho disso: Na Madeira, meu pai chamou-me na tarde do dia 1 de abril de 2022, vinte minutos antes da sua morte. Quando cheguei a sua união com Deus era tal que não se deu conta da minha presença; tinha diante de si o Santíssimo Sacramento que o sacerdote levava nas suas mãos. O meu pai abriu os olhos e observou, cheio de amor, Cristo na Eucaristia. Ouvi como ele rezava nos seus últimos instantes; não cessava de repetir: «Meu Jesus, misericórdia». Ouvi-o dizer: «Meu Jesus, vem!»; o seu rosto, devastado pelo sofrimento, ganhou uma expressão perfeitamente serena, alegre, como iluminado pela visão do céu no qual estava pronto a entrar. Pronunciou num último suspiro o nome de Jesus e abandonou-se nos braços de minha mãe. Pensámos de verdade que éramos testemunhas da morte dum santo. Disseram-me que, na noite anterior à sua morte, ele dizia continuamente: «Eu devo sofrer tanto para que os meus povos possam novamente encontrar-se unidos»

## ČTVRTÉ TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SVĚTЛА – JEŽÍŠOVO OSVÍCE- NÍ NA HOŘE TABOR

„Postavme si tři chýše...“ Život je přechodné putování se stany. Karel toto provizorium prožíval vždy v opravdu křesťanském duchu. Jeho syn Otto o tom podává svědectví: „Na Madeiře si mne otec nechal zavolat v poledne dne 1. dubna 1922, dvacet minut před svou smrtí. Když jsem dorazil, bylo jeho spojení s Bohem již takového charakteru, že moji přítomnosti nevnímal. Před sebou měl Nejsvětější svátost, kterou držel v ruce kněz. Otec otevřel oči a pozoroval láskyplně Krista v eucharistii. Zaslechl jsem, jak se ve svých poledních chvílích modlí, stále znova opakoval: „Milosrdenství, můj Ježíši!“ Slyšel jsem ho říkat: „Můj Ježíši, přijd!“; jeho tvář, rozrytá bolestí, nabyla veselého, klidného výrazu – jako by byl naplněn vizí nebeské říše, do které se chystal vstoupit. Svým posledním dechem vyslovil jméno Kristovo, a klesl pak do náruče mé matky. Mysleli jsme si opravdu, že jsme svědky smrti světce. Řekli mi, že v noci před smrtí neustále opakoval: „Musím tolík trpět, aby mé národy k sobě opět nalezly cestu.“

## V MISTERO DELLA LUCE – L'ISTITUZIONE DELL'EUCARISTIA

L'ultimo imperatore degli Asburgo lascia questo mondo adorando il Signore nell'Eucaristia, fra le braccia della sposa e alla presenza del primogenito e successore al trono: come non vedere in questi tre elementi il sigillo e l'emblema della vocazione del cristiano laico, nella sua triplice dimensione di fedele, di marito e di padre? E, magari, in quella morte contemplando il Santissimo Sacramento, la decifrazione autentica, come «Adoretur Eucharistia In Orbe Universo», di quell'enigmatico monogramma «A.E.I.O.U.», che accompagna gli stemmi degli Asburgo dai tempi dell'Imperatore Federico III e ne qualifica cristianamente la missione imperiale? Ricorda l'Imperatrice Zita: «Quando a Carlo veniva presentata un'importante decisione, egli si recava in cappella per inginocchiarsi davanti al Santissimo e ponderare così la sua decisione e 'pregarvi sopra', come si esprimeva. Spesso rimandava la risposta per esporla l'indomani al Redentore nella Santa Messa e Comunione.»

## FÜNFTE GEHEIMNIS DES LICHTREICHEN ROSENKRANZES – DIE EINSETZUNG DER EUCHARISTIE

Der letzte Kaiser von Österreich verließ diese Welt während er die Eucharistie anbetete und in den Armen seiner Ehefrau lag - in Gegenwart seines Erstgeborenen und Thronfolgers. In diese drei Elementen sehen wir die Berufung des christlichen Laien in seiner dreifachen Dimension als Gläubiger, Ehemann und Vater. Und vielleicht gibt uns dieser Tod im Angesicht des Allerheiligsten eine authentische Interpretation des rätselhaften Anagramms Friederich III. „AEIOU“: „Adoretuer Eucharistia In Orbe Universo.“ Dieses Anagramm begleitet die Wappen der Habsburger seit jener Zeit. Und bezeichnet die christliche Mission der Kaiser. Die Kaiserin Zita erinnert sich: „Wann immer dem Kaiser eine wichtige Entscheidung unterbreitet wurde, begab er sich in die Kapelle, um vor dem Allerheiligsten zu knien, seine Entscheidung abzuwägen und darüber zu beten – wie er sich ausdrückte. Oft verschob er die Antwort um sie am Morgen in der Messe und Kommunion dem Erlöser vorzutragen.“

## UINTO MISTÉRIO DA LUZ – A INSTITUIÇÃO DA EUCARISTIA

O último imperador de Áustria deixou este mundo adorando o Senhor na Eucaristia, entre os braços da sua esposa e na presença do seu primogénito e sucessor ao trono: nestes três elementos vemos a vocação do cristão leigo na sua tríplice dimensão como crente, esposo e pai. E talvez esta morte diante do Santíssimo Sacramento nos dê uma interpretação autêntica do enigmático anagrama de Frederico III «AEIOU»: «Adoretur Eucharistia In Orbe Uni-verso». Este anagrama acompanha os brasões dos Habsburgos desde aquela época. E atesta a missão cristã do Imperador. A Imperatriz Zita lembra-se: «Sempre que ao Imperador era submetida uma importante decisão, ele recolhia-se na capela para ajoelhar-se diante do Santíssimo Sacramento, ponderar a sua decisão e rezar sobre ela – como ele dizia. Muitas vezes, ele adiava a resposta para apresentá-la ao Redentor pela manhã, na Missa e na Comunhão.

## PÁTÉ TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SVĚTLA – VÝSTAV EUCHARISTIE

Poslední rakouský císař opustil tento svět, zatímco vzýval Eucharistii a spočíval v náručí své ženy – v přítomnosti svého prvorozeného syna a následníka trůnu. V těchto třech prvcích můžeme spatřovat poslání laického křesťana v jeho trojí úloze věřícího, manžela a otce. Tato smrt, ke které došlo v přítomnosti Nejsvětější svátosti, nám možná může poskytnout autentickou interpretaci záhadného anagramu Fridricha III. „AEIOU“: „Adoretuer Eu-charistia In Orbe Universo.“ Tento anagram od té doby doprovází habsburský erb a je také znakem křesťanského poslání císaře. Císařovna Zita vzpomíná: „Vždy, když měl císař učinit nějaké důležité rozhodnutí, odebral se do kaple, aby poklekl před Nejsvětější svátostí, aby své rozhodnutí ještě zvážil a pomod-lil se nad ním – jak se vyjádřil. Často odpověď odložil, aby ji mohl ráno při mši a při požehnání ještě přednést Spasiteli.“

# Zeugnis von Pater Johannes

## Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren

1) Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren,  
lob ihn, o Seele, vereint mit den himmlischen Chören.  
Kommet zuhauf, Psalter und Harfe, wacht auf,  
lasset den Lobgesang hören.

2) Lobe den Herren, der alles so herrlich regieret,  
der dich auf Adelers Fittichen sicher geführet,  
der dich erhält, wie es dir selber gefällt;  
hast du nicht dieses verspüret?

3) Lobe den Herren, der künstlich und fein dich bereitet,  
der dir Gesundheit verliehen, dich freundlich geleitet.  
In wieviel Not hat nicht der gnädige Gott  
über dir Flügel gebreitet!

4) Lobe den Herren, der sichtbar dein Leben gesegnet,  
der aus dem Himmel mit Strömen der Liebe geregnet.  
Denke daran, was der Allmächtige kann,  
der dir mit Liebe begegnet!

5) Lobe den Herren, was in mir ist, lobe den Namen.  
Lob ihn mit allen, die seine Verheißung bekamen.  
Er ist dein Licht, Seele, vergiss es ja nicht.  
Lob ihn in Ewigkeit! Amen.

Gotteslob 392 ö

## Eucharistischer Segen

# Tantum ergo sacramentum

1) Tantum ergo sacramentum  
veneremur cernui,  
et antiquum documentum  
novo cedat ritui.  
praestet fides supplementum  
sensuum defectui.

2) Genitori genitoque  
laus et jubilatio.  
Salus, honor, virtus quoque  
sit et benedictio!  
Procedenti ab utroque  
compar sit laudatio!

Amen.

Carlo d'Asburgo ci invita all'unica nostalgia che ha sempre una ragion d'essere, la nostalgia della santità. Egli la trasmette, la dona in eredità a chi vuole edificare un'Europa rispettosa delle sue radici cristiane e della sua storia e porta così a compimento, nel più alto dei modi, la vocazione cattolica ed europea della sua grande famiglia.

Karl von Österreich lädt uns zur einzigen Sehnsucht ein, die immer gerechtfertigt ist, die Sehnsucht nach Heiligkeit. Er vermittelt sie und gibt sie als Erbe denen, die ein Europa aufbauen wollen, das seine christlichen Wurzeln achtet, wie auch seine Geschichte und die so die christliche und europäische Berufung auf die höchste Weise zur Vollendung bringt.

Carlos de Áustria convida-nos à única saudade que tem sempre uma razão de ser, a saudade da santidade. Ele transmite-a, dá-a em herança a quem quer edificar uma Europa que respeite as suas raízes cristãs como também a sua história, levando assim à sua realização, ao mais alto grau, a vocação católica e europeia da sua grande família.

